

[Brusvang.]

man i dagens Danmark fortsat skal opretholde en filmcensur. Det kan ikke være rimeligt. Den opgave må kunne løses på anden vis.

En post af ganske særlig vigtighed for at få udtrykt vor politiske vurdering er det, der hedder filmworkshopen. Der er afsat lidt over 1 mill. kr. Heller ikke her er det noget, der på nogen måde ryster grundvolden i selve finansloven, om det skulle blive vedtaget. Det er et ret så beskedent beløb. Når jeg vil gøre det til genstand for en særlig omtale, skyldes det, at der for få dage siden var et voldsomt angreb imod centrum-demokraterne, imod hr. Erhard Jakobsen og imod mig personlig i regeringsdagbladet *Aktuelt*. Om det ikke just er et regeringsdagblad, så er det i hvert fald et dagblad, der opfattes som værende tilknyttet socialdemokratiet og fagbevægelsen. Der var et ret så voldsomt angreb, hvor man beskyldte os for kulturangst. Det skulle være den, der lå bag ved vores modstand imod filmworkshopen. Man sagde: er det ikke for dårligt, at vi vil hindre den almindelige borger i Danmark i den eneste chance for at få sine meninger frem i et filmisk udtryk? Man kunne næsten få tårer i øjnene, når man læste den artikel, men det er selvfølgelig fuldstændig forvrænget, det er noget sludder ganske enkelt.

Det, der er tale om, er, at dette beløb, som jo altså ikke er voldsomt stort – 1 mill. kr. – går til en lille sammenspist kreds – jeg tør ikke sige, om det er 25, 50 eller 85 mennesker – af underkendte genier, som altså har fået deres egen lille sandkasse, som de morer sig med for skatteydernes penge. Det er det, vi ikke kan acceptere, og det er ikke bare os, der ikke kan acceptere det. I samme artikel i *Aktuelt* foreslog man, at fjernsynet i højere grad skulle gøre brug af workshoppens produkter, man skulle endelig ikke holde sig tilbage. Det håber jeg sandelig man gør, som man har gjort det hidindtil, for hvorfor har fjernsynet holdt sig tilbage, hvorfor har fjernsynet opsagt sin aftale? Fordi det, der blev præsteret, lå på et så ringe niveau, at det ikke var værd at vise i det danske fjernsyn. Så er det ejendommeligt, at man nu opfordrer til, at det skal vises alligevel. Det er altså simpelt hen et spørgsmål om kvalitetskrav; vi kan altså ikke acceptere, at der bruges penge på noget, der ikke rigtig har nogen mening, ikke har noget niveau, og derfor er et spill af penge.

Jeg vil egentlig bede den radikale ordfører i

denne sag gøre nogle bemærkninger om denne særlige post, for jeg har forstået, at det radikale venstre denne gang vil stemme for den bevilling. Jeg må indrømme, at det er en stillingtagen, der overrasker mig meget.

Der har i denne sag også været nogle kommunikationssvigt. Der har været noget om, at indsigelser ikke har været fremført på det rette tidspunkt osv. Det har vi taget til efterretning, men så meget skal i hvert fald være sikkert, at når vi denne gang må indskrænke vor modstand til blot at stemme imod bevillingen, vil dette punkt være et af de første punkter, som vi ønsker sat på dagsordenen, når man efter vedtagelsen af dette finanslovsforslag i henhold til augustforliget og på augustforligets betingelser skal forhandle om de besparelser, der skal gennemføres for det næste finansår.

Et andet område, hvor vi har en fra regeringen lidt afvigende holdning, er industrialiseringsfonden, men det skal jeg ikke ofre mange ord på. Der bliver sat 5 mill. kr. af, men da disse penge jo i og for sig ikke bliver brugt, kan vi ikke se noget formål med fortsat at betale til denne fond.

Så er der posten, der hedder humanitær og uddannelsesmæssig bistand gennem internationale organisationer og frihedsbevægelser til undertrykte folk eller folkegrupper. Her lyder teksten jo vældig pænt, og det er givet, at der herimellem er projekter, der er støtteværdige, men vi har den stærke mistanke i brystet, at der også sker det – jeg siger ikke med regeringens vidende og slet ikke med regeringens hensigt, for det er bevillinger, som det er overordentlig vanskeligt at kontrollere i praksis – at mange af disse penge, om ikke direkte, så indirekte, kommer til at havne i de forkerte lommer. Det skyldes simpelt hen, at selv om man måske nok direkte bruger dem til det formål, de er bevilget til, stryger man samtidig nogle penge, som ellers skulle have været brugt af de pågældende frihedsbevægelser eller oprørsbevægelser, og bruger dem til våbenindkøb eller til et andet formål, som vi i hvert fald ikke finder det rigtigt at støtte med danske midler.

Men da vi altså ikke en bloc kan sige, at vi er imod enhver form for humanitær støtte af denne art, men vil se på de enkelte projekter og har mere eller mindre tillid til dem, er vor indstilling den, at vi ikke kan stemme for den foreslåede bevilling på 14 mill. kr., men henstiller den nedsat til 10 mill. kr.

Disse bemærkninger af mere principiel poli-